

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 315/2022
19.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Дубравке Дамјановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Игора Родића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Родића - адвоката Предрага Марића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 634/19 од 24.06.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 934/21 од 21.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 19.04.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Родића - адвоката Предрага Марића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 634/19 од 24.06.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 934/21 од 21.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 634/19 од 24.06.2021. године, окривљени Игор Родић оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 година у коју му је урачунато време проведено у притвору од 19.01.2018. године до 25.10.2019. године и под мером забране напуштања стана од 25.10.2019. године до 24.04.2020. године. Одлучено је о имовинскоправном захтеву оштећеног и трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 934/21 од 21.12.2021. године, усвојене су жалбе бранилаца окривљеног Игора Родића и пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 634/19 од 24.06.2021. године преиначена, само у делу одлуке о казни, тако што је апелациони суд окривљеног Игора Родића за кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 5 година у коју му је урачунато време проведено у притвору од 19.01.2018. године до 25.10.2019. године и под мером забране напуштања стана од 25.10.2019. године до 24.04.2020. године, док су у преосталом делу

жалбе бранилаца окривљеног, као и жалба Јавног тужиоца одбијене као неосноване и у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Игора Родића - адвокат Предраг Марић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи првостепену пресуду и/или другостепену пресуду, тако што ће окривљеног Игора Родића ослободити од оптужбе, или ослободити од казне или изрећи казну затвора у мањем временском трајању.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Родића је неоснован.

Образлажући повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац наводи да је побијаним пресудама повређен закон и то у домену кривично-правног института нужне одбране (члан 19. КЗ). По ставу одбране, нижестепени судови су извршили повреду закона, у делу правне квалификације, јер је оштећени АА, одбијајући напад окривљеног Игора Родића, који је применом силе развалио прихватник браве на вратима стана оштећеног, у правцу окривљеног Игора Родића први испалио пројектил из пиштоља и погодио га у пределу трбуха, наносећи му тешку телесну повреду опасну по живот, те је након тога још једном испалио пројектил у правцу окривљеног Родића. На описани начин, по ставу браниоца оштећени је прекорачио границе своје нужне одбране и његова одбрана не представља одбрану која је била неопходно потребна за одбијање напада, већ прекорачење (екцес) граница нужне одбране у виду такозваног интензивног прекорачења које представља кривично дело. Даље, бранилац закључује да то значи да је окривљени Игор Родић као првобитни нападач на имовину оштећеног имао право на нужну одбрану у односу на кривично дело које је оштећени АА извршио у прекорачењу нужне одбране. Ово тим пре што постоји очигледна несразмера између вредности нападачевог добра и добра које се брани. Даље се наводи да се одбрана окривљеног Игора Родића огледала у томе да је окривљени у стању повишене афективне напетости са садржајем страха високог интензитета, из трпезарије, кроз затворена врата, из пиштоља који је неовлашћено носио, на удаљености од 20 центиметара од врата, испалио пројектил у правцу где је непосредно пре тога стајао оштећени и погодио га у пределу главе. Ову одбрану је окривљени применио за одбијање истовременог противправног напада оштећеног, извршеног у прекорачењу нужне одбране, јер је оштећени АА из пиштоља у правцу окривљеног Игора Родића први испалио пројектил (први употребио ватрено оружје) и погодио га у пределу трбуха којом приликом је задобио тешку телесну повреду опасну по живот, па је након тога испалио још један пројектил у правцу окривљеног Родића бранећи се од багателног напада окривљеног, који је снагом развалио прихватник браве врата и ушао у његов стан и тиме напао имовину оштећеног, делујући на ствари.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног Игора Родића изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези, у образложењу пресуде, на страни четири, став четири и пет, страни пет, став један, два, три и четири и страни шест, став један и два, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Родића - адвоката Предрага Марића, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић